

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně, soud pro mládež, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. února 2017 v senátě složeném z předsedy JUDr. Ivo Poštoľky a přísedících Ivany Gromanové a Evy Fleisleberové **t a k t o :**

Obžalovaný

Š. P.

nar. [redacted] v Kladně, bez zaměstnání, trvale bytem [redacted],

j e v i n e n , ž e

1) jako mladistvý v přesně nezjištěné době od počátku roku 2015 do 22.6.2015 v [redacted] v ulici [redacted] v bytě v domě čp. [redacted] a na dalších místech v Kladně opakovaně vykonal soulož s nezletilou M. B. [redacted] nar. [redacted], přestože věděl, že jí dosud nebylo 15 let, v důsledku jeho jednání nezletilá otěhotněla a podrobila se dne 22.6.2015 miniinterruptci,

t e d y vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

2) v přesně nezjištěné době, přibližně v měsíci září 2016 v Kladně – Kročehlavech, v parku poblíž obchodního domu Baumax vykonal soulož s nezletilou M. B. [redacted] nar. [redacted], přestože věděl o tom, že jí dosud nebylo 15 let, v důsledku tohoto styku nezletilá otěhotněla a v měsíci říjnu 2016 u ní došlo ke spontánnímu potratu,

t e d y vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

č í m ž s p á c h a l

ad 1) provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 2) zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **14 /čtrnácti/ měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **18 /osmnácti/ měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud vzal po provedeném hlavním líčení za prokázaný výše uvedený skutkový děj.

Obžalovaný se k výše uvedeným činům doznal, když uvedl, že k pohlavním stykům s poškozenou došlo v důsledku jejich vzájemné citové náklonnosti, i v současné době mezi nimi takovýto vztah nadále trvá. Byl si však vědom trestnosti takového jednání a byl mu znám věk poškozené.

Poškozená **M. B.** jako svědkyně u hlavního líčení potvrdila citový a intimní vztah s obžalovaným, zájem o pohlavní styk s ním měla i ona, obžalovaný ji nijak nepřemlouval, také potvrdila, že v obou případech otěhotněla. V současné době se nadále s obžalovaným stýká, mají se rádi.

Pokud jde o listinné důkazy, z lékařských zpráv Gynekologicko - porodnického oddělení Oblastní nemocnice v Kladně bylo zjištěno, že poškozená **M. B.** se podrobila dne 22.6.2015 miniinterrupci, další hospitalizace proběhla v období 12.10. - 14.10.2016, přičemž vyšetřením byl potvrzen předchozí spontánní potrat.

Na základě všech ve věci provedených důkazů dospěl soud k jednoznačnému závěru, že vina obžalovaného byla v případě obou výše popsaných skutků prokázána. V prvním případě vykonal **Š. P.** opakovaně soulož s poškozenou, přičemž v tomto období byl ještě ve věku mladistvého, dalšího skutku se již dopustil jako dospělý pachatel, obžalovanému byl dobře znám věk poškozené, přičemž k souložím došlo ještě před dovršením patnáctého roku poškozené. Pokud jde o okolnosti spáchaných provinění a zločinu, je zřejmé, že popsané aktivity obžalovaného a poškozené byly vyústěním jejich vzájemné citové náklonnosti, která trvá i v současné době, nutno přihlídnout i k minimálnímu věkovému rozdílu mezi obžalovaným a poškozenou. Obžalovaný svým jednáním po objektivní i subjektivní stránce naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku v případě skutku pod bodem 1) a skutkové podstaty zločinu

pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku v případě skutku pod bodem 2) výrokové části rozsudku, neboť vykonal s poškozenou soulož (soud v popisu skutku upřesnil oproti obžalobě popis konkrétní formy sexuálního styku), ačkoliv věděl, že poškozená je mladší patnácti let a požívá tak zvláštní zákonné ochrany v oblasti sexuality. Soud zároveň nepoužil právní kvalifikaci uvedených skutků dle ustanovení § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, která byla uvedena v obžalobě. Z odůvodnění obžaloby (nikoliv však z vlastního popisu skutkového děje) je zřejmé, že případné ohrožení mravního vývoje poškozené bylo spatřováno v tom, že došlo k výraznému zhoršení prospěchu nezletilé ve škole, nezletilá navíc udržuje styky s obžalovaným a nerespektuje matku, tudíž došlo k ohrožení jejího mravního vývoje, neboť tato nezíská zřejmě ucelené vzdělání a tím ztíží podmínky pro další uplatnění v životě. Soud je však toho názoru, že zhoršení prospěchu poškozené, případně změnu jejího postoje k matce, nelze považovat za vedení nemravného života ve smyslu ustanovení § 201 tr. zákoníku, navíc rozhodně nelze dovodit, že by mladistvý poškozenou k takovému postoji k plnění školních povinností a k respektování matky jako přirozené autority sváděl. Pokud jde o otázku případného svádění poškozené k předčasnému sexuálnímu životu, kterou se obžaloba v odůvodnění ostatně nezabývá, zde je nutno poukázat na to, že z výpovědi mladistvého i poškozené vyplynulo, že šlo vždy o jednání, na kterém se stejnou aktivitou podíleli obžalovaný (i jako mladistvý) a poškozená, v případě skutku, kterého se dopustil S. P. již jako dospělý, se jednalo o jeden případ soulože, kdy se věk nezletilé již přiblížil 15. roku, nelze pominout minimální věkový rozdíl mezi obžalovaným a poškozenou i to, že prokázané sexuální aktivity obžalovaného a poškozené byly důsledkem jejich vzájemné citové náklonnosti. Není možné také vyslovit závěr, že by posuzované jednání obžalovaného vedlo poškozenou např. k promiskuitnímu či jinému závadovému způsobu života, samotné zhoršení prospěchu ve škole rozhodně nelze považovat za nemravný způsob života. Spáchání trestného činu dle § 187 tr. zákoníku také není automaticky důvodem pro právní kvalifikaci dle 201 tr. zákoníku, ostatně zde je nutno zmínit skutečnost, že v případě trestné činnosti dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, o které bylo rozhodováno zdejším soudem v senátu 4 Tm v období let 2014 – 2017, byla pouze v jednom případě z osmi podaných obžalob státním zástupcem zároveň použita právní kvalifikace dle § 201 tr. zákoníku, kdy se však v tomto případě jednalo o poškozenou osobu velmi nízkého věku, čemuž odpovídal i výraznější věkový rozdíl mezi ní a stíhanou osobou, tudíž šlo o naprosto odlišný případ oproti nyní projednávané trestní věci. Soud proto dospěl k závěru, že právní kvalifikace dle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku není rozhodně namístě ani u jednoho z výše uvedených skutků, a proto tuto nepoužil.

Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v tom, že porušil zájem společnosti na ochraně mravního a tělesného vývoje dětí.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného provinění a zločinu, osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. K osobě obžalovaného bylo z popisu rejstříku trestů zjištěno, že nebyl dosud soudně trestán, ze zprávy o pověsti soud zjistil, že obžalovaný byl v roce 2016 jednou řešen pokutou pro majetkový přestupek. Konkrétní závažnost spáchané trestné činnosti je dána zejména věkem poškozené, přičemž je zřejmé, že se nejednalo o osobu výrazně mladší věku patnácti let, mezi obžalovaným a poškozenou nebyl navíc ani větší věkový rozdíl a je také zřejmé, že spáchání trestné činnosti bylo vyústěním vzájemného citového vztahu mezi poškozenou a obžalovaným, byť si oba byli vědomi té skutečnosti, že nemohou spolu ještě vést vzhledem k věku poškozené sexuální život, rozhodně se tedy nejednalo o případ, kdy by jednání obžalovaného bylo vedeno pouze jeho snahou o jeho vlastní sexuální uspokojení, naopak bylo

iniciováno právě vzájemnou citovou náklonností obžalovaného a poškozené. Tyto skutečnosti samozřejmě nemají vliv na trestní odpovědnost obžalovaného, avšak promítly se významně do úvah soudu při ukládání trestu. Soud je také toho názoru, že nelze vyslovit, že by uvedené činy výrazně zasáhly do dalšího citového a mravního vývoje poškozené, o čemž se ostatně mohl soud přesvědčit u hlavního líčení při jejím výslechu. Přesto samozřejmě takovéto jednání obžalovaného nelze tolerovat bez postihu ve formě trestu a soud proto uložil obžalovanému v souladu s návrhem obžaloby úhrnný podmíněný trest odnětí svobody, konkrétně v trvání čtrnácti měsíců, tedy při dolní hranici zákonné sazby stanovené pro dospělé pachatele (tato činí jeden rok až osm let) se stanovením přiměřené délky zkušební doby v trvání osmnácti měsíců. Je totiž zřejmé, že obžalovaný vede jinak řádný život a spáchaný čin je mimořádným excesem, který navíc vyplynul z jeho citového vztahu k poškozené, který trvá i nadále. Uložený trest umožní soudu sledovat další chování obžalovaného, povede-li tento během zkušební doby řádný život, soud rozhodne o tom, že se osvědčil. Nutno ještě uvést, že byt' se Š. P. dopustil části posuzované trestné činnosti ještě jako mladistvý, soud neužil v tomto případě zvláštní ustanovení o trestním řízení ve věcech mladistvého s ohledem na ustanovení § 73 odst. 1 písm. a) zákona č. 218/2003 Sb., pokud byl zároveň stíhán již jako dospělý pro zločin dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku.

P O U Č E N Í: Proti rozsudku l z e podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jich přímo dotýká

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jejich způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti jeho vůli za něj v jeho prospěch odvolání podat též zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně, soudu pro mládež), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo

patrně, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch mladistvého. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně, soudu pro mládež, rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze, soud pro mládež.

V Kladně dne 14. února 2017

JUDr. Ivo Poštolka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

K [redacted] S [redacted]